

at den med Rette vækker Betænkelighed og maa vække Betænkelighed hos dem, der skulle udrede den; dette er dog ikke Tilfældet med en Sum, som maaske svarer til en Udgift af 150,000 Kr. eller noget mere om Aaret for at faa samtlige Landbrugets Arbejdere ulykkesforsikrede.

Fra et Par Sider er blevet omtalt det nødvendige i at tilvejebringe offentlige Forsikringsinstitutter her og Unødvendigheden af at gøre en Forskel i saa Henseende mellem Landbruget og de industrielle Bedrifter. Jeg maa dertil sige, at for Industriens Vedkommende er denne Sag vistnok i det hele uddebatteret. Der findes en uopregnelig Mængde forskellige Virksomheder, og enhver har sine Farer, og ganske særlig i vort lille Land er der paa ingen Maade repræsenteret saa mange industrielle Virksomheder af samme Slags, at der kan være Tale om af dem at tilvejebringe ensartede Forsikringsselskaber, men derimod have alle været enige om, og det er ogsaa udtalt af det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), baade her i Salen og i Udvalgsbetænkninger, at kom man til Landbrugets Ulykkesforsikring, saa vilde det næppe være muligt og i alt Fald meget besværligt for Arbejdsgiverne at fastsætte en Forsikring uden at tilvejebringe Forsikringsinstitutter. Det er jo klart, at naar der her er Tale om — for blot at nævne et Forhold — 11,000 Husmænd, som en Del af Aaret arbejde for andre og i den Tid skulle være ulykkesforsikrede, medens de ellers ere uden for den tvungne Forsikring, saa vil man ikke kunne fordrø af en Landbruger, at han skal tilvejebringe Forsikring for den Husmand, han bruger en enkelt Dag, nogle enkelte Dage eller en ganske kort Tid, naar der ikke er et dertil indrettet Forsikringsselskab. Men overhovedet er den individuelle Forsikring lidet svarende til det danske Landbrugs Tarv og Ønsker, og jeg kan ikke forstaa, at der kan fremkomme noget Ønske om den. Den gensidige og stiltiende tegnede Forsikring forekommer mig overordentlig naturlig, hvor der er Tale om saadanne ensartede Virksomheder som Landbrugets, især da vi have faaet den særlige Fare bort og behandlet den i en særlig Lov, og jeg maa sige, at lige saa meget som jeg har modsat mig, at man slog de forskellige industrielle Virksomheder sammen og lod dem, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (F. Bojsen) udtalte, staa Last og Brast med hinanden, lige saa lidt betænkelig har jeg været ved at bringe i

Forslag, at der blev dannet begrænsede Forsikringsforeninger for Landbruget, naar man vil skride til Landbrugets Arbejders Ulykkesforsikring. At jeg ikke har ønsket Udgiften fordelt paa Hartkornet og særlig ikke ønsket, at Fordelingen af Hartkornet skulde ske over hele Landet, er jo ikke blot, fordi det er en daarlig Basis for dem, der skulle betale Udgiften, men ogsaa fordi jeg mener, at man muligvis kunde svække Bestræbelserne for at undgaa Ulykkestilfælde, naar det hele lagdes over paa Hartkornet paa den Maade, at dette var solidarisk over for hvert enkelt Ulykkestilfælde. Jeg har ment, at det vilde være bedre at indrette begrænsede Forsikringsanstalter for visse territoriale Parter af Landet, og jeg har ment, at det ogsaa var bedre at fordele efter Arbejdskraften. Men jeg har ikke været i Tvivl om, og det har man heller ikke været i Tvivl om tidligere, at den tvungne Bidragspligt maatte være en Form, under hvilken Landbruget maatte forsikre sine Arbejdere. Det er ogsaa det, som det ærede Medlem for Præstø altid har ønsket, saa i Virkeligheden ere vi ikke i Uoverensstemmelse i den Retning. Det var det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (O. Scavenius), som ankede over denne Tvang, men det forekom mig dog, at det vilde være hensigtsmæssigere, at det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds da fremkommer med et Forslag om, hvorledes man skulde kunne fremme Ulykkesforsikringen for Landarbejderne paa en for Arbejdsgiverne hensigtsmæssigere Maade end ved at tilvejebringe de Forsikringsinstitutter, som Taler er om. Da jeg før talte om den Beklagelse, der af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds blev udtalt over det store Arbejde, der vilde være forbundet med at udfinde Arbejdsværdier for de enkelte Ejendomme, glemte jeg at henlede Opmærksomheden paa, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds mente, at Listerne og Fortegnelsen burde tilvejebringes af Statsanstalten, af Sygekasseinspektøren, hvem det skulde paa-hvile efter den tidligere vedtagne Lov at bestyre en Statsanstalt for Ulykkesforsikring. Jeg kan ikke se, at det vilde være nemmere, om det bleven Administrationssag, end det vilde være at faa disse Lister tilvejebragt ude i Amterne af de paa Stedet værende lokale Kræfter. Jeg kan ikke en Gang se, at Administrationen vil kunne undvære Hjælp fra disse lokale Kræfter. Til syvende og sidst bliver det ikke andet, end at man fra de forskellige Amter lagde Arbejdet ind under Statsanstalten, som be-